

November 1864.

Hösten är kommen, sätt thevatten på,
Rusk uti kroppen jag känner.
Kanske en *tuling* är ej att försma,
Eller hur vill ni, go vänner!
Jaså! ni blinkar, välan, jag förstår:
Klang för en priffe, gutår!

Hör huru stormen kring knutarna snor —
Låt elementerna braska —
Bäst hålla färgen — kuperas, min bror!
Gamla vi äro, men raska. —
Jojo, man känner att ungdomen flytt —
Gubbar! hvad annars för nytt?

Samma historia, gammal och van,
Trassel bland kungar och riken. —
Pressen hos oss osar olja och tran,
Oppbränd är nu politiken.
Det finns nu slätt ingen konversation,
Än var *illumination*.

Den var just präktig med buller och ståt —
Ja, den var finfin som fanken —
Kostar betydligt — ja nog gick det at,
Men det finns mera i Banken —
Också så var det så ljusst som en dag:
Fyra par ljus hade jag.

Slussen var ypper, till senaste natt
Torget stod ljusst som en dager.